



## **PORUMB, NESTOR**

n. 19 noiembrie 1880, Tulca, jud. Bihor  
d.

A provenit dintr-o familie de preoți, tatăl său, Nestor, fiind preot în localitate. A urmat cursurile școlii primare și gimnaziul la Beiuș, promovând examenul de bacalaureat în anul 1897. Pentru continuarea studiilor a beneficiat de o bursă acordată de Fundația „Emanoil Gojdu”, astfel că se înscrie la Academia de Drept din Oradea începând cu anul 1898 și până în anul 1901. Între anii 1901-1902 îl găsim înscris la Facultatea de Drept din cadrul Universității din Cluj, unde a obținut doctoratul în științe juridice la

20 septembrie 1902.

S-a înscris ca stagiar în Baroul Bihor în anul 1902, iar după susținerea examenului de avocat a apărut pe tabloul avocaților definitivi la 13 iulie 1907. Va profesa aici până la 6 martie 1909, după care se va transfera în Baroul Timiș.

A activat într-o primă etapă la Timișoara, iar mai apoi se va muta la Biserica Albă unde s-a implicat în viața culturală a regiunii desfășurând o activitate intensă în cadrul despătimântului local al Asociației Astra, a fost membru al Corului Vocal Român din localitate începând cu anul 1912, în perioada 1913-1914 conducând efectiv această trupă corală în calitate de președinte.

În toamna anului 1918 s-a implicat alături de alți reprezentanți ai românilor din regiune în pregătirea adunării de la Alba Iulia. A fost ales delegat la Adunarea din 1 decembrie din partea cercului electoral Biserica Albă din comitatul Timiș.

După Marea Unire, la 9 aprilie 1919, va hotărî să intre în magistratură, pe perioada de un an, cu motivația după cum sublinia cu mândrie mai târziu, că „am dat o mână de ajutor înjghebării justiției române la Tribunalul Lugoj”. A revenit la profesia de avocat, pe care o părăsește la 28 mai 1948, fiind propus pentru pensionare din cauza vârstei.